

Boş Çerçeve

Yavuz DEMİRKIRAN

Boş Çerçeve

Yavuz DEMİRKİRAN

Alice büyükannesinin tavan arasını keşfederken, tozlu bir kutunun yanına yaslanmış eski, boş bir çerçeve buldu. İçinde resim yoktu, sadece düz ahşap bir kenarı vardı. 'Ne tuhaf bir çerçeve,' diye fısıldadı, oymalı kenarlarını parmağıyla takip ederek. Büyükannesi Rose kapı aralığından gülümsedi. 'O çerçeve özeldir,' dedi. 'Gizli yerleri gösterir, ama yalnızca dikkatle bakanlara.' Alice'in ela gözleri merakla büyüdü.

Alice çerçeveyi kaldırıp içinden baktı. Tavan arası duvarı yerine, güneş ışığında parıldayan, düşen sudan yapılmış bir merdiven gördü. 'Büyükanne, bak!' diye bağırdı. Ama Büyükanne Rose baktığında sadece tavan arasını gördü. 'Çerçeve kendini inananlara gösterir,' dedi gizemli bir şekilde. Alice'in kalbi hızla çarptı. Daha fazlasını görmek için sabırsızlanıyordu. O gece şelaleler ve gizli patikalar gördü rüyasında.

Ertesi gün, Alice'in küçük kardeşi Toby ziyarete geldi. Beş yaşındaydı, kıvrıkcık kum sarısı saçları ve aralıklı dişleriyle gülümsüyordu. 'Bu ne?' diye sordu, çerçeveyi işaret ederek. 'Sihirli,' dedi Alice. 'Gizli yerleri gösteriyor.' Toby'nin büyük mavi gözleri kocaman açıldı. 'Bana da göster!' Çerçeveyi kaptı ve içinden baktı. 'Vay canına! Dağda bir pazar!' diye bağırdı. Alice gülümsedi. 'Ama dikkatli olmalıyız,' diye uyardı.

Alice ve Toby sırayla çerçeveden baktılar. Bir köprünün altında, minik evleri ve kıvrımlı sokakları olan bir köy gördüler. Bir şelalenin içinde, suyun elmas gibi parıldadığı bir merdiven gördüler. Her seferinde manzara değişiyordu. 'Gizli bir pencere gibi,' dedi Alice. Toby heyecanla zıpladı. 'Oraya gitmek istiyorum!' dedi. Alice başını salladı. 'Sadece bakabiliriz,' dedi. 'Nasıl çalıştığını bilmiyoruz.'

Bir öğleden sonra Alice atıştırma almak için çerçeveyi yere bıraktı. Döndüğünde Toby gitmişti. 'Toby?' diye seslendi. Cevap yoktu. Çerçeveye koştu ve içinden baktı. Toby oradaydı, dağ pazarının içinden el sallıyordu! 'Alice! Burası harika!' diye seslendi. Ama sonra manzara değişti ve Toby kayboldu. Alice'in kalbi güm güm attı. 'Ah hayır,' diye fısıldadı. 'Çerçevenin içinde kayboldu.'

Alice Büyükanne Rose'a koştu. 'Toby çerçevenin içine girdi!' diye bağırdı. Büyükanne Rose kolunu ona doladı. 'Çerçevenin sihri zorludur,' dedi. 'Onu bulmak için gizli ipuçlarını takip etmelisin. Ait olmayan şeylere bak.' Alice başını salladı, gözlerinde kararlılık vardı. Çerçeveyi aldı ve içinden baktı. Önce sadece dağ pazarını gördü. Sonra arnavut kaldırımında duran küçük altın bir anahtar fark etti.

Alice daha dikkatli baktı. Anahtarın üzerinde 'Suyu takip et' yazan bir etiket vardı. Şelale merdivenini hatırladı. 'İpucu bu!' dedi. Çerçeveden tekrar baktı, şelaleyi aradı. İşte oradaydı, uzakta parılıyordu. Ama nasıl girecekti? Büyükanne Rose'un sözlerini hatırladı: 'İnan.' Alice derin bir nefes aldı ve ileri bir adım attı. Aniden çerçevenin içindeydi, şelale merdiveninin dibinde duruyordu.

Alice kaygan basamakları tırmandı, su kırmızı botlarına sıçırıyordu. Zirvede başka bir ipucu buldu: üzerinde not olan küçük bir meşe palamudu şapkası. 'Pazar bir sır saklıyor,' diyordu. Alice etrafına bakındı. Uzakta dağ pazarını gördü, ama onunla pazar arasında derin bir uçurum vardı. 'Nasıl geçeceğim?' diye düşündü. Sonra sarmaşıklardan örülmüş bir halat köprü fark etti. Dikkatlice, birer birer adım atarak geçti.

Dağ pazarında Alice Toby'yi aradı. Pazar tuhaf yaratıklarla doluydu, ama hiçbiri küçük bir çocuk görmemişti. Sonra yerde minik bir ayak izi fark etti. 'Toby'nin spor ayakkabısı!' diye nefesi kesildi. Ayak izlerini oyuncak pusulalar satan bir tezgâha kadar takip etti. Kehribar gözlü, meşe palamudu şapkalı küçük bir yaratık olan satıcı ona göz kırptı. 'Birini mi arıyorsun?' diye sordu. 'Pusula iğnesini takip et.'

Alice pusula iğnesini kıvrımlı sokaklardan takip etti. Onu bir duvar halısının arkasındaki gizli bir kapıya götürdü. Kapıyı açtı ve aşağı inen bir sarmal merdiven buldu. En altta tanıdık bir ses duydu. 'Alice!' Toby'ydi, bir yığın minderin üstünde oturuyordu. 'Gizli bir oda buldum!' dedi. 'Ama çıkış yolunu bulamadım.' Alice ona sarıldı. 'İpuçlarını takip ettim,' dedi. 'Şimdi eve gidelim.'

Ama geri dönüş yolu kolay değildi. Çerçevenin sihri değişmişti ve şelale merdiveni yok olmuştu. 'Nasıl çıkacağız?' diye sordu Toby, mavi gözleri endişeliydi. Alice dikkatlice düşündü. 'Çerçeve Bekçisi pusula iğnesini takip etmemi söyledi,' dedi. 'Belki çıkışı gösteriyordur.' Toby'nin ipindeki oyuncak pusulaya baktı. Çılgınca dönüyordu. 'Kafası karışmış,' dedi Toby. 'Dikkatli bir seçim yapmalıyız.'

Alice meşe palamudu şapkalı yarattığı hatırladı. 'İğneyi takip et dedi, ama belki de gerçekten ne istediğimizi düşünmeliyiz.' Gözlerini kapattı ve evini hayal etti. 'Tavan arasına dönmek istiyoruz,' dedi. Pusula dönmeyi bıraktı ve dosdoğru ileriye gösterdi. 'Bak!' diye bağırdı Toby. Duvarda bir kapı belirdi. Alice kapıyı açtı ve Büyükanne Rose'un beklediği tavan arasına adım attılar.

Büyükanne Rose ikisine de sarıldı. 'Geri dönüş yolunu buldunuz,' dedi. 'Ve önemli bir şey öğrendiniz.' Alice başını salladı. 'Meraklı olmak eğlenceli, ama dikkatli olmalıyız,' dedi. Toby başını öne eğdi. 'Sormadan atladığım için özür dilerim,' dedi. Alice gülümsedi. 'Güvende olman yeterli.' Çerçeve köşede duruyordu, yine boştu. 'Başka yerler gösterecek mi?' diye sordu Toby. 'Belki,' dedi Büyükanne Rose. 'Ama bu sefer birlikte keşfedeceğiz.'

O akşam Alice çerçeveden bir kez daha baktı. Şelale merdivenini, dağ pazarını ve köprünün altındaki köyü gördü. Ama artık sırrı biliyordu: çerçeve gizli yerleri gösteriyordu, ama aynı zamanda dikkatli seçimlerin önemini de gösteriyordu. Çerçeveyi nazıkçe rafa koydu. 'Teşekkür ederim,' diye fısıldadı. Çerçeve sanki anlamış gibi hafifçe parladı.

Alice ve Toby Büyükanne Rose'u sık sık ziyaret ettiler. Bir daha düşünmeden çerçeveye atlamadılar. Bazen birlikte içinden bakar, gizli yerlere hayran kalırlardı. 'Merak bir armağandır,' dedi Büyükanne Rose. 'Ama dikkatle dengelenmelidir.' Alice aynı fikirdeydi. Saçındaki yeşil kurdelesini ve omzundaki çantasını korudu, bir sonraki maceraya hazırdı—ama her zaman dikkatli bir planla.

Ve böylece boş çerçeve tavan arasında kaldı, bir sonraki meraklı çocuğu bekledi. Alice bir gün gizli yerlerini yeniden keşfedeceğini biliyordu. Ama şimdilik, harikalarını kardeşi ve büyükannesiyile paylaşmaktan mutluydu. Çerçevenin sihri sadece gösterdiği yerlerde değil, öğrettiği derslerdeydi: merak etmek, düşünmek ve akıllıca seçim yapmak. Son.